

Barcelona 92

Els jocs paralímpics, alta competició

Del 3 al 14 de setembre l'Estadi Olímpic tornarà a vibrar amb la celebració dels IX Jocs Paralímpics de Barcelona 92. Lluny de tots els tòpics, l'espectacle està assegurat.

Tres setmanes després de clausurar les Olimpíades, temps idoni per a superar la fatiga olímpica, es faran els IX Jocs Paralímpics de Barcelona 92. Aquest esdeveniment és el segon pel que fa a complexitat, durada i nombre de participants de tot el món, amb l'objectiu de potenciar l'esport d'alta competició entre disminuïts físics i sensorials. Per tot això els atletes participants són considerats esportistes d'elit i tant els esports com les proves tenen un acreditat historial en competicions internacionals anteriors o han estat esports de demostració en altres jocs paralímpics.

Aquesta competició agrupa atletes amb disminució visual, paraplàtics i tetraplàtics, paralítics cerebrals, amputats i poliomèlfics, classificats funcionalment seguint un projecte innovador dels IX Jocs Paralímpics Barcelona 92, per a aconseguir la integració dels esportistes amb disminucions de diversa mena en una mateixa prova.

Barcelona acollirà quatre mil persones entre esportistes i acompanyants que participaran en quinze esports a gairebé totes les instal·lacions fetes servir per als Jocs Olímpics tres setmanes abans. De tots els esports només dos són específics de competidors amb disminucions: el *boccia* i el *goalball*; els altres tretze figuren en el programa esportiu dels Jocs Olímpics, si bé amb lleugeres modificacions de reglament per a adaptar-los a les incapacitats dels participants.

Esports com l'atletisme o la natació agrupen un gran nombre de participants, i tenen previstes totes les disminucions: és important una bona identificació del grau de minusvàlua de cada atleta, car no sempre guanya el primer que arriba al final sinó aquell que en una equivalència de les seves possibilitats físiques hauria arribat primer. Això s'ha de tenir molt en compte, perquè mai no hi ha dues persones amb les mateixes minusvàlues exactes. No es mesuren pas tant les diferències en altres esports, com ara en basquetbol, que té una copiosa participació i aixeca molta expectació. Que s'hi jugui amb cadira de rodes no és pas cap desvirtualització de l'esport, perquè les mides del camp i l'alçada de les cistelles són les mateixes del basquetbol convencional. Potser això fa que no perdi gens d'espectacularitat, on ràpides i sòlides cadires de rodes van amunt i avall de la pista, es disputen aferrissadament la pilota o canvien de direcció en un tres i no res.

El *boccia* és una disciplina exclusiva dels esportistes amb paràlisi cerebral: és un esport molt antic que s'assembla al joc

de botxes, però amb les boles de cuir, un fet destacat de la *boccia* és que totes les proves són mixtes.

En els jocs paralímpics hi ha alguns esports que admeten dues modalitats de pràctica: a peu dret i amb cadira de rodes. Aquest és el cas del tir olímpic, el tir amb arc i el tennis de taula, que no modifiquen les regles, excepte el tennis de taula que presenta certs canvis en la modalitat de cadira de rodes, per raons òbvies de mobilitat.

Més enllà de l'esforç que pugui representar per a aquests esportistes, hi ha disciplines que acaparen l'atenció pel seu alt grau de competició; és el cas del judo, que només és per a cecs. Cosa que requereix un grau de concentració molt gran car han de guiar-se, sobretot, pel tacte, i no sols del contrari sinó també del tatami que trepitgen. Per això la zona de perill d'aquesta superfície té una temperatura diferent.

També és molt espectacular el voleibol, tant en la modalitat de peu dret com d'assegut; en aquesta darrera, la xarxa perd alçada, però no per això deixa d'haver-hi marcadors ajustadíssims i jugades sorprenents.

El paralimpisme, en la seva vocació integradora, ha adaptat diversos esports de

Mítting internacional d'atletisme.

COOB 92

l'olimpisme, però conservant sempre l'esperit de competició de cada disciplina. Així, esports com l'esgrima només varien perquè la practiquen persones amb cadira de rodes, fixada a terra per unes guies que n'impedeixen el moviment. Però fins i tot amb les modificacions establertes, els esportistes no cedeixen ni un pam al triomf dels tòpics paternalistes. És el cas del tennis practicat amb cadira de rodes, en què tot i admetre de tornar la pilota al cap de dos bots, la majoria de tennistes sempre la tornen després del primer. Un altre d'aquests esports és el ciclisme, que té un gran nombre de participants, tant en ruta com en contra rellotge. Els ciclistes només poden ser amputats, paralítics cerebrals i disminuïts visuals, aquests darrers pedalen amb tàndems, amb un guia que hi veu.

La tasca integradora ha dut a crear esports específics per a cecs. A part el *boccia* hi ha el *goalball*: un rectangle amb tres porteries enfronta tres jugadors per equip amb l'objectiu de fer gol llançant una pilota amb cascavells al camp contrari. L'halterofília i el futbol-7 completen els quinze esports en què competiran els millors atletes del món als Jocs Paralímpics de Barcelona 92

ELS ATLETES CATALANS

Hi ha diversos esportistes dels Països Catalans que tenen força possibilitats de pujar al podi. Maria Cinta Campina, de Castelló, en l'especialitat de tennis taula, es perfila com una clara aspirant a medalla d'or, amb l'acreditada sisena posició en la llista mundial. Pel que fa a la natació, tenim Xavier Torres, de Ciutat de Mallorca i Laura Tramuns, de Barcelona, amb moltes possibilitats de ser medallistes, sobretot Laura Tramuns que ja va aconseguir l'or als Jocs Paralímpics de

Seül 88. També en tir olímpic hi ha possibilitat de medalla per a Margarida Mora, de Ciutat de Mallorca. Però sobretot, en qui cal dipositar tota la confiança és en Angel Marín. Aquest atleta de Martorell (Baix Llobregat) va aconseguir tres medalles d'or a Seül en les especialitats de 800, 1.500 i 5.000 metres. Dins l'equip espanyol també tenen força possibilitats l'equip de basquetbol, que va obtenir el novè lloc als Paralímpics de Seül 88, i el tir amb arc, amb una tercera posició molt merescuda. I és que el nivell de la selecció paralímpica espanyola supera amb escreix el de la selecció olímpica, com ho demostren les 43 medalles obtingudes als jocs de Seül, de les quals 18 foren d'or, 13 d'argent i 12 de bronze.

LA BARCELONA PARALÍMPICA

La Barcelona paralímpica del 92 ja ha començat a deixar-se veure, si més no a través de les campanyes de promoció patrocinades per l'ONCE, única patrocinadora dels Jocs Paralímpics.

Aquesta organització, mitjançant la Fundació ONCE, aporta un 40% del pressupost dels jocs; el 60% restant va a càrrec del COOB 92 i dels ingressos corresponents a la venda d'entrades i a les quotes d'inscripció dels atletes. Si la propaganda per a promoure l'esport paralímpic és cada cop més abundosa, no ho és pas tant la

preparació de la ciutat, com sigui que ni els hotels (tant els existents com els que hi ha en construcció) ni la xarxa del metro no s'adeqüen a les necessitats dels disminuïts físics. Només la Vila Olímpica i les instal·lacions esportives han sofert les modificacions corresponents, però cal tenir en compte que Barcelona és una ciutat reblerta de barreres arquitectòniques. I aquesta ciutat no sols rebrà la família paralímpica (atletes, entrenadors, jutges, àrbitres), sinó també els aficionats a l'esport que van amb cadira de rodes o que tenen dificultats motrius. Pel que fa al transport,

el COOB ja s'ha mobilitzat, tanmateix, i disposa d'una flota de més de cent autobusos, setanta dels quals es quedaran a la ciutat després dels jocs i la resta tornarà als ajuntaments i consells comarcals que en són propietaris i que els han cedits amb motiu d'aquest avinentesa esportiva. Un altre servei serà el dels 125 taxis adaptats; es tracta d'un model fabricat per la casa japonesa Nissan i subvencionat per la Fun-

dació ONCE i l'Insero (Institut Nacional de Servicios Sociales). Aquest model s'anomenarà *Eurotaxi* i el podran fer servir indistintament minusvàlids amb cadira de rodes o viatgers que transportin un cotxet de criatura o que duguin un equipatge que faci molt d'embalum.

Oriol Cortacans

Javier Conde, mítting internacional d'atletisme.

COOB 92

Angel Marín amb les cinc medalles de Seül.

COOB 92